

Ung och sann får inte segra

GöteborgsOperan ger Valkyrian, del 2 i Wagners väldiga epos. Egentligen är det märkligt – att gammalt patriarkalt förtryck, incest, äktenskapsbrott och vedervärdig hederskultur – kan beröra så djupt. För om detta handlar *Valkyrian*. Problematiserar, förskönar, förfular, gör skurk till hjälte och hjälte till svikare. Avskalat i stram grå scenbild under tre akter. Med enastående prestationer av sångare och orkester i princip rakt igenom.

Det är ung kvinna i tvångsäktenskap med förtryck och övergrepp. Det är syskon som återfinner varandra efter att ha skilts åt som barn, i fina tolkningar av **Brenden Gunnell** som Siegmund och **Elisabet Strid** som Sieglinde. Inlevelsen i mötet är så intensiv att de rusar rakt in i förälskelse – och älskog.

Det är också den rasande bedragna maken/guden Fricka (härliga **Katarina Karnéus**) som kräver blodig hämnd i upprättelse. Den upprepat otrogne maken/guden Wotan viker ner sig och går med på att offra sin son.

Och så är det konflikten mellan Wotan och en av alla hans "oäkta" barn, valkyrian Brünnhilde. En relation med mycket närhet och kärlek mellan den allsmäktige fadern och den (dittills) trofasta dottern. **AnnLouice Lögdlund** tolkar henne underbart starkt och känsligt. Uppgårelsen böljar i vrede, besvikelse och sorg. Hon törs konfrontera, hon sliter, vänder och vrider. Hans position som far och gud kräver hennes lydnad. Hennes protest visar på vad han egentligen hade önskat – om han haft ryggrad nog. Så upproriskt, så smärtsamt och till slut undergivet. För ung dotter får inte segra över gammal patriark. Hon måste offras.

Valkyrieritten är egentligen det enda "örhänget" i föreställningen. För övrigt bygger den på dialoger, vackert framförd sång på proffsnivå – genomgående. GöteborgsOperans

Orkester under dirigent **Evan Rogister** verkar leka fram Wagners underbara slingor. Alltifrån en stilla baston som förstärker smärta och oro, till fullt ös under alla sköna och skönsjungande valkyrior. Wow!

Sen kan jag tycka att valkyriornas bilder av hjältar de hyllar är lite långsökt, som Astrid Lindgren, Greta Thunberg och Dalai Lama (en av sponsorerna är kinesiska Volvo! Hur ska *det* gå?). Särskilt eftersom valkyriorna fegar ur och inte vågar stå upp för Sieglinde, när Brünnhilde söker deras beskydd. Men det är ju många som värnar mänskliga rättigheter någon annanstans, utan att leva upp till sina ideal på hemmaplan. Så varför inte!

Anders Lorentzon (Wotan) var visst förkyld på premiären och tappade lite sting på slutet – efter 5 timmar! Men jag såg det som att den gamle guden deppade ihop över sig själv och sina halsstarriga principer visavi sin älskade Brünnhilde, när han dömer henne till lång törnrosasömn på en klippa. Tills dess en modig man tar sig förbi den omgivande, vaktande elden. Då ska hon vakna, som vanlig dödlig kvinna, tvungen att bli den mannens hustru. Sic!

Regissören **Stephen Langridge** har egentligen fått annat jobb, men kommer till Göteborg för att fullfölja vår egen Sagan om ringen del 3 och 4, 2020 resp. 2021. Jag väntar redan på prinsen.

Maria Wallin

[Valkyrian](#) av Richard Wagner

GöteborgsOperan till 19 januari 2020

Kampen mellan guden Wotan och hans älskade dotter Brünnhilde är en cliffhanger inför fortsättningen. Foto: Lennart Sjöberg

Valkyriorna – innan de sätts på plats av fadern, den mäktige guden. Foto: Lennart Sjöberg